

Sygn. akt I C 1547/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 09 lutego 2016r. w Oleśnicy

na rozprawie

przy udziale stron

powód: **K. S.**

pozwany: **(...) S.A. z/s w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda K. S. kwotę 6.042,06zł (sześć tysięcy czterdzieści dwa 6/100) brutto wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi co do kwot:

- 5.673,06zł od dnia 31.12.2013r. do dnia zapłaty;

- 369,00zł od dnia 22.07.2014r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.312,80zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z. /

1. (...)

2. (...)

16.02.2016r.

I C 1547/14

UZASADNIENIE

Powód K. S. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z/s w W. kwoty 7.667,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31.12.2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powództwa wskazał, iż w dniu 30.11.2013 r. w miejscowości K. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki D. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność J. K.. Sprawca kolizji ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych

u strony pozwanej. Powód podał, iż szkoda została zgłoszona stronie pozwanej, a ta przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, w wyniku

którego na podstawie oględzin i sporządzonej kalkulacji uznała roszczenie

i wypłaciła kwotę 5.173,22 zł tytułem odszkodowania za przedmiotową

szkodę oraz zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Powód

wskazał, iż nie zgadza się z decyzją strony pozwanej i w związku z tym zlecił sporządzenie kosztorysu naprawy pojazdu niezależnemu rzeczoznawcy. Zgodnie z wykonaną kalkulacją koszt naprawy pojazdu określony został na

kwotę 8.634,49 zł. Koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy

wyniósł 369,00 zł. Ponadto powód wskazał, iż poszkodowany w powyższym wypadku poniósł również koszty wynajmu samochodu zastępczego

w okresie od dnia 01.12.2013 r. przez 26 dni. Wierzytelność z tego tytułu została przelana na rzecz powoda.

Przedstawiona stronie pozwanej

faktura VAT na kwotę 3.837,60 zł została zapłacona przez stronę pozwaną jedynie w wysokości 673,50 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana – (...) S.A. z/s w W., wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana podała, że

w jej ocenie powód nie wykazał zasadności i wysokości swych roszczeń. Zdaniem strony pozwanej szkoda, której doznał powód została w całości naprawiona poprzez zapłatę kwoty 4.496,72 zł. Strona pozwana podała, iż przyznane

odszkodowanie pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego. W ocenie strony pozwanej powód nie wykazał również roszczenia o dalsze koszty najmu pojazdu zastępczego, a strona

pozwana za zasadny czas najmu uznała okres od 01.12.2013 r. do dnia

06.12.2013 r., czyli łączny czas na oględziny pojazdu, sporządzenie kosztorysu, technologiczny czas naprawy - 3 dni i przesłanie kosztorysu do poszkodowanych. Strona pozwana podniosła również, iż skoro cesja uprawnień

poszkodowanego wyprzedza datę sporządzenia prywatnej kalkulacji, jej koszt nie wchodzi w zakres przelewu wierzytelności.

W toku postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 30.11.2013 r. około godz. 8.35w K. doszło do

kolizji drogowej, której sprawca, kierujący samochodem marki H.

o nr rej. (...) wpadł w poślizg w wyniku czego zjechał na przeciwny pas ruchu i uszkodził pojazd marki D. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u

strony pozwanej.

/dowód:

okoliczności bezsporne;

W dniu 01.12.2013 r., powód zawarł z poszkodowanym J. K. umowę najmu samochodu P. (...) nr (...) na czas nieokreślony, za kwotę 120,00 zł netto za dobę. Łączny okres wynajmu obejmował 26 dni a łączny koszt wynajmu

pojazdu zastępczego wyniósł 3.837,60 zł. Pismem z dnia 30.12.2013 r. powód wezwał stronę do zapłaty w/w kwoty z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

/dowód:

umowa najmu samochodu (...) z dnia 01.12.2013 r. – k. 20;

faktura nr (...) z dnia 01.12.2013 r. – k. 22;

pismo powoda z dn. 30.12.2013 r. – k. 23;

W ramach likwidacji szkody z OC strona pozwana dokonała wyceny kosztów naprawy pojazdu marki D. (...) o nr rej. (...) na kwotę 4.496,72 zł oraz przyznała poszkodowanemu zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 676,50 zł. Łącznie strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 5.173,22 zł. Wyceny kosztów naprawy pojazdu dokonano w oparciu o kosztorys – E.'s nr 464.

/dowód:

akta szkody - w załączeniu;

decyzja (...) – k. 14;

kosztorys E.'s nr 464 – k. 15 - 17;

pismo strony pozwanej z dnia 07.01.2014 r. – k. 24;

Na podstawie umowy cesji z dnia 27.12.2013 r. J. i M. K. przelali na rzecz powoda swoją wierzytelność obejmującą prawo do odszkodowania jakie przysługuje poszkodowanym od (...) S.A. w związku ze szkodą z dnia 30.11.2013 r. w pojeździe marki D. (...) o nr rej (...).

/dowód:

umowa cesji wierzytelności z dnia 27.12.2013 r. – k. 13;

Na podstawie umowy cesji z dnia 01.12.2013 r. J. K. przelał na rzecz powoda swoją wierzytelność obejmującą prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

/dowód:

umowa cesji wierzytelności z dnia 01.12.2013 r. – k. 21;

Powód zakwestionował wysokość ustalonego odszkodowania i zwrócił się do niezależnego rzeczoznawcy o ustalenie wartości rynkowej i opracowania kalkulacji naprawczej samochodu uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 30.11.2013 r. Sporządzona przez A. W. ze Stowarzyszenia (...) Samochodowych EKSPERTMOTopia nr (...) z dnia 29.01.2014 r. określała całkowity koszt naprawy samochodu D. (...) o nr rej (...) na kwotę 8.634,49 zł brutto. Koszt sporządzenia w/w opinii wyniósł 369,00 zł. Mimo wezwania do zapłaty strona pozwana nie zmieniła swojego stanowiska, co do wysokości przyznanych kwot odszkodowania.

/dowód:

opinia nr (...) - k. 18;

faktura VAT nr (...) – k.19;

wezwanie do zapłaty z dnia 07.08.2014 r. – k. 25 – 26;

W toku postępowania opracowana została opinia przez biegłego

z zakresu techniki samochodowej mgr inż. D. S. (1) na okoliczność wielkości uszczuplenia majątku poszkodowanego powstałego w wyniku uszkodzenia jego samochodu marki D. (...) o nr rej. (...)

w dniu 30.11.2013 r., kosztów naprawy w systemie A. z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych o symbolu O oraz stawki roboczogodziny stosowanej w (...) pojazdów w/w marki w rejonie zamieszkania właściciela pojazdu J. K. oraz średniej stawki dobowej wynajęcia

samochodu w/w marki lub o podobnym standardzie w listopadzie 2013 r.

w rejonie zamieszkania J. K.. Biegły w swojej opinii z dnia 18.08.2015 r. stwierdził, iż wysokość uszczuplenia majątku poszkodowanego, powstałego na skutek szkody z dnia 30.11.2013 r. stanowi równowartość kosztów jego naprawy wykonanej w zakresie niezbędnym do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed powstania szkody, przy założeniu wykonania naprawy w lokalnym nieautoryzowanym zakładzie specjalistycznym,

z użyciem nowych, oryginalnych części producenta pojazdu sygnowanych jego logo, tj. 7.122,95 zł brutto. W ocenie biegłego koszt naprawy pojazdu

przy założeniu wykonania jej w autoryzowanej stacji obsługi, z użyciem nowych i oryginalnych części producenta pojazdu sygnowanych jego logo wynosi 7.812,98 zł brutto. Średnie ceny wynajmu pojazdu D. (...)

lub pojazdu tej samej klasy obowiązujące w 2013 r. na terenie W. kształtowały się w granicach od 94,75 zł netto do 175,00 zł brutto za dobę.

/dowód:

opinia biegłego sądowego mgr inż. D. S. (...) z dnia 18.08.2015 r. - k. 75 – 99;

opinia uzupełniająca sądowego dr inż. W. A. z dnia 04.12.2015 r. – k. 113;

informacje z (...) wypożyczalni samochodów – k. 58 – 62;

Sąd zważył:

W niniejszej sprawie powód K. S. domagał się od strony (...) S.A. z/s w W. kwoty 7.667,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30.11.2013 r.

do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt, że sprawcę zdarzenia

łączyła ze stroną pozwaną umowa ubezpieczenia odpowiedzialności

cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Poza sporem pozostawała także okoliczność, że w dniu 30.11.2013 r. doszło do zdarzenia drogowego z udziałem pojazdu marki D. (...) o nr rej. (...), jak i wysokość wypłaconego dotychczas powodowi odszkodowania.

Sporna natomiast pozostała kwestia wysokości kosztów naprawy pojazdu powoda oraz czy powodowi należał się zwrot kosztów wynajmu pojazdu za cały okres objęty fakturą nr (...) z dnia

01.12.2013 r., czy też jak twierdzi strona pozwana jedynie za okres od 01.12.2013 r. do dnia 06.12.2013 r., czyli łączny czas na oględziny

pojazdu, sporządzenie kosztorysu, technologiczny czas naprawy - 3 dni

i przesłanie kosztorysu do poszkodowanych. Ponadto kwestię sporną stanowiło także to, czy strona pozwana zobowiązana jest zwrócić

powodowi koszty jakie poniósł on w związku ze zleceniem rzeczoznawcy samochodowemu sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do

zapłacenia określonego świadczenia w razie zajścia przewidzianego

umową wypadku. W przedmiotowej sprawie strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia, w wyniku którego powód poniósł szkodę, a więc to na stronie pozwanej spoczywał obowiązek naprawienia powodowi szkody, jaką poniósł na skutek zdarzenia. Sąd podzielił twierdzenia powoda, że sam fakt uszkodzenia pojazdu spowodował powstanie u powoda szkody majątkowej, która podlegała naprawieniu według zasad określonych w art. 363 kc, a w wypadku odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń – również według zasad określonych w § 2 tego przepisu. Szkada ta może być rozumiana z jednej strony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu przed zdarzeniem i po zdarzeniu, a z drugiej strony jako wartość wszystkich prac i części zamiennych umożliwiających przywrócenie pojazdu do stanu pierwotnego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż z uwagi na to, że powód od samego początku domagał się zapłaty nieuwzględnionych jego zdaniem przez stronę pozwaną kosztów naprawy pojazdu, Sąd przyjął jako wyznacznik wysokości szkody, koszt naprawy wynikający z opinii biegłego sądowego D. S. sporządzonej w niniejszej sprawie.

Z opinii tej wynika, iż koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 7.812,98 zł brutto przy założeniu wykonania jej w autoryzowanej stacji obsługi, z użyciem nowych i oryginalnych części producenta pojazdu sygnowanych jego logo. Sąd wziął pod uwagę powyższe koszty naprawy pojazdu z uwagi na to, iż jak podkreślił biegły, przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia musi być wykonane z użyciem takich części, w jakie wyposażony był pojazd przed szkodą. Zatem jeżeli pojazd wyposażony był w oryginalne części zamienne producenta pojazdu, to naprawa powinna być wykonana z użyciem takich właśnie części. Zarówno z akt sprawy, jak i z akt szkodowych nie można wywnioskować, że uszkodzony w wyniku zdarzenia z dnia 30.11.2013 r. pojazd był wyposażony w inne niż oryginalne części producenta pojazdu sygnowane jego logo, a zatem należało uwzględnić powyższą kwotę naprawy.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż należne powodowi odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu winno wynosić 3.316,26 zł, tj. różnicę pomiędzy kwotą wskazaną przez biegłego a kwotą dotychczas wypłaconą z tego tytułu przez stronę pozwaną.

Odnosząc się do kolejnej kwestii spornej, czyli kosztów najmu pojazdu zastępczego wskazać należy, iż do rozstrzygnięcia o odszkodowaniu w przypadku ubezpieczenia OC koniecznym jest sięgnięcie do ogólnych reguł kodeksu cywilnego odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 kc. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 kc jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkody podlegających naprawieniu. Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia.

W okolicznościach niniejszej sprawy strona pozwana nie kwestionowała samej konieczności naprawienia szkody związanej z najmem samochodu zastępczego, a jedynie okres, na jaki najem ten był konieczny i ekonomicznie uzasadniony oraz cenę wynajmu. Strona pozwana wskazała,

iż najem pojazdu zastępczego był konieczny przez okres od 01.12.2013 r. do dnia 06.12.2013 r., czyli łączny czas na oględziny pojazdu, sporządzenie kosztorysu, technologiczny czas naprawy - 3 dni i przesłanie kosztorysu do poszkodowanych. Zdaniem strony pozwanej uwzględniony okres wynajmu pozwala na wyeliminowanie negatywnych skutków szkody, a wypłacone w tym zakresie odszkodowanie pokrywa poniesione wydatki celowe i ekonomicznie uzasadnione. W ocenie strony pozwanej dalszy najem pojazdu przez kolejne dni i za wskazaną w fakturze cenę był nieuzasadniony.

Zdaniem Sądu stanowisko strony pozwanej jest błędne. Dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego uzasadnia wnioski, że celowymi i ekonomicznie uzasadnionymi wydatkami na najem pojazdu zastępczego są koszty najmu ponoszone w okresie koniecznym do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu. Przez okres konieczny do naprawy należy rozumieć czas przypadający naczas bezpośrednio przypadający na zgłoszenie ubezpieczycielowi szkody, czynności likwidacyjne samodzielnie prowadzone przez ubezpieczyciela, czas rzeczywistej naprawy uszkodzonego pojazdu, który uwzględnia oczekiwanie na zamówione części zamienne i możliwości organizacyjne zakładu naprawczego (np. oczekiwanie uszkodzonego samochodu w kolejce na naprawę z uwagi na konieczność realizacji innych, uprzednio zawartych zobowiązań, dni wolne od pracy w funkcjonowaniu zakładu naprawczego, etc.) oraz inne obiektywne czynniki wpływające na proces naprawy i niemożność odtworzenia możliwości korzystania z rzeczy poprzez naprawę uszkodzonego pojazdu mechanicznego

Powyżej wskazane okoliczności należy każdorazowo brać pod uwagę, ustalając odpowiedzialność za wydatki na najem pojazdu zastępczego. W okolicznościach niniejszej sprawy strona pozwana nie wykazała w żaden sposób, iż faktyczny czas naprawy uszkodzonego w wyniku w/w zdarzenia pojazdu był krótszy niż okres od 01.12.2013 r. do 27.12.2013 r.

Na marginesie dodać należy, iż w świetle dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego w sprawie refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego z komunikacyjnego ubezpieczenia OC, w tym uchwały z dnia 17.11.2011 r. w sprawie III CZP 05/11 (niepubl.), wynika, że redukcja poniesionych wydatków na najem pojazdu zastępczego, z uwagi na czas jego trwania, może być dokonana w przypadku bezsprzecznego wykazania, że poszkodowany pozostawał w zwłoce w zleceniu przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu mechanicznego lub udowodnienia istnienia zwłoki zakładu naprawczego w przeprowadzeniu usługi naprawczej.

Odnosząc się do kwestii ceny wynajmu pojazdu zastępczego, Sąd ustalił ją na podstawie opinii biegłego sądowego D. S., który wskazał,

iż średnia cena wynajmu pojazdu D. (...) lub pojazdu tej samej klasy obowiązująca w 2013 r. na terenie W. wynosiła 94,75 zł netto, tj. 116,55 zł brutto. Z powyższego wynika, iż biorąc pod uwagę czas wynajmu pojazdu zastępczego wynoszący 26 dni oraz średnią cenę brutto najmu za dobę, strona pozwana winna była zwrócić powodowi kwotę 3.030,30 zł. Kwotę tę należało jednak pomniejszyć o dotychczas wypłacone przez stronę pozwaną odszkodowanie za wynajem pojazdu zastępczego w wysokości 673,50 zł. Mając powyższe na względzie Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 2.356,80 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Odnosząc się do ostatniej ze spornych kwestii, tj. zwrotu kosztów prywatnej opinii rzeczoznawcy w kwocie 369,00 zł, wskazać należy, iż uchwałą z dnia 18.05.2004r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117) Sąd Najwyższy wskazał, iż „odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za

szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego”. Uwzględniając powyższe, wyjaśnić dodatkowo należy, że powód - który skutecznie nabył wierzycelność obejmującą prawo

do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego - nie posiada wiedzy, sprzętu oraz oprogramowania niezbędnych do wyliczenia kosztów naprawy. Tym samym możliwość weryfikacji wyliczeń strony pozwanej, istniała poprzez zlecenie sporządzenia opinii prywatnemu rzeczoznawcy, który kierując się fachową wiedzą mógł ocenić rzetelność kalkulacji strony pozwanej, a następnie dokonać właściwego wyliczenia kosztów naprawy. Podkreślić więc należy, że sporządzenie prywatnej opinii – choć nastąpiło na ryzyko powoda, było uzasadnione i celowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz powoda łącznie kwotę 6.042,06 zł, na którą składają się: kwota 3.316,26 zł z tytułu odszkodowania, 2.356,80 zł brutto z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz kwota 369,00 zł z tytułu kosztów opinii rzeczoznawcy, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Orzeczenie o odsetkach uzasadnione było treścią art. 481 kc oraz art. 481 kc w zw z 817 kc. Sąd zasądził na rzecz powoda ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 5.673,06 zł liczonymi od dnia 31.12.2013 r., tj. z upływem 30 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia zapłaty oraz od kwoty 369,00 zł od dnia 22.07.2014 r., tj. dnia następnego po dniu, na który powód wyznaczył stronie pozwanej termin na zapłatę dalszej części odszkodowania.

Wobec powyższego należało orzec jak w pkt I i II sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 100 kpc, z uwagi na wynik niniejszego procesu, w którym obie strony częściowo przegrywają i wygrywają jednocześnie. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż powód początkowo żądał kwoty 7.667,87 zł, zaś Sąd zasądził na jego rzecz kwotę 6.042,06 zł, a co za tym idzie Sąd przyjął, iż powód wygrał postępowanie w 80%, a strona pozwana była stroną wygrywającą w 20%.

W związku z tym rozliczając koszty postępowania Sąd wziął pod uwagę poniesione przez powoda koszty procesu tj. kwotę 384,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17,00 zł opłaty kancelaryjnej od pełnomocnictwa, a także kwotę łącznie 459,00 zł tytułem zaliczek na opinię biegłego w wysokości 80% ich sumy, co dało łącznie koszty procesu w wysokości 1.648,00 zł i pomniejszył tę kwotę o koszty poniesione przez stronę pozwaną, tj. kwotę 335,20 zł stanowiącą 20% z sumy 1.200,00 zł tytułem zastępstwa procesowego i 17,00 zł opłaty kancelaryjnej od pełnomocnictwa oraz 459,00 zł tytułem zaliczek na opinię biegłego.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 1.312,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w pkt III sentencji.